

civiek de plaats afsloot, ik had deze groep gevolgd, mijn broeder Arthur de groep die later uitkwam in de Broekstraat, waar doden en gekwetsten vielen.

Aan de waterpomp, St Antoniusplaats, sprak de partijleider Pros. Van Langendonck de manifestanten toe en radde deze aan de plaats te verlaten, deze trokken verder langs de St Antoniusberg, de Naamsestraat over... in de straat nevens de St Michielskerk hoorden wij de salvos van de Broekstraat... verstomd door dit gebeuren kwam de mensenmassa in beweging. Als door de wind gedreven, langs de Muntstraat, stonden wij op de Tiensestraat voor de burgerwacht, die het vuur opende op ongewapende manifestanten, die geen slechte inzichten hadden vermits zij riepen "Leve de garde civiek". Doden en gekwetsten vielen. Ik bevond me op dit ogenblik links van de straat op de hoogte van het poortje van het militair hospitaal, lager bevond zich de pomp waarop een jonge arbeider ~~overstapte~~ gekropen was, denkkelijk om de stoet beter te zien, hij behoorde tot de katolieke turnkring, was 17 jaar oud, werd ^{de pomp dood} ~~er~~ van geschoten. Enkele meters voor mij lagen doden en gekwetsten. Wij droegen deze op afgehangen vensterluiken en kleine ladders naar de "Proletaar" waar de gelagzaal opgeruimd werd. Op strooi en witte lakens werden onze doden opgebaard en een katafalk opgericht. Smartelijke gebeurtenissen speelden zich af onder de bloedverwanten en partijgenoten. De 18de april 1902 hebben de trawanten der katolieke behoudsgezinde partij een bloedbad ingericht: zes arbeiders vermoord en een twintigtal gekwetsten, waartussen voor hun leven verminkten. Toen zworen, de aan de dood ontsnapt, de Eed van trouw voor de ontvogding der arbeidende klasse en de slachtoffers voor het algemeen stemrecht. De begrafenis bracht, te Leuven, een mensenzee vanuit alle streken van Vlaanderen en Wallonië, zelfs buitenlanders. Ieder jaar, op 18 april, bij het bezoek aan de graven, hernieuwen wij de Eed van trouw, tot de fakkel ons zal ontvallen om gedragen te worden door de jongere generatie, ter eeuwige schande der verantwoordelijke verdrukkers van de arbeiders.